

Het tragische einde van een levenswerk

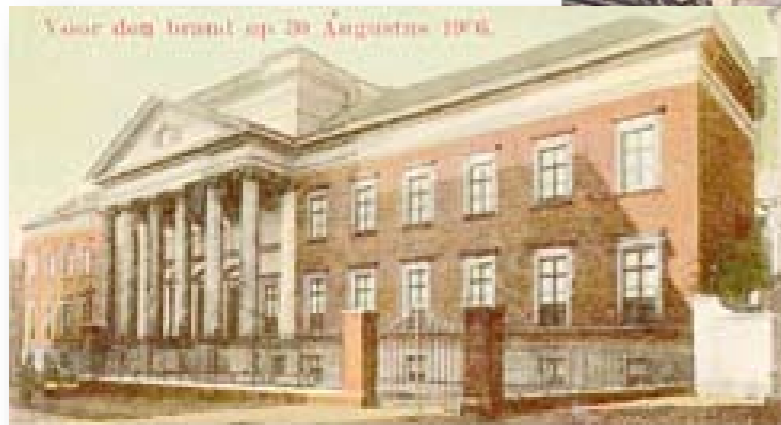
1906

Een opgezet eekhoortje onder een glazen stolp. Het was het enige dat professor H.J. van Ankum nog kon redden uit de vlammen die het Academiegebouw op 30 augustus 1906 tot de grond toe afbrandden. En daarmee zijn gehele Museum van Natuurlijke Historie. Duizenden opgezette vogels, een giraffe, een nijlpaard, een kolossale walviskop, 'waar wel twaalf mensen in konden zitten dineren.' Allemaal weg.

Van Ankum, een geboren Groninger, had bijna 35 jaar gewerkt aan het verzamelen en tentoonstellen van een schat aan kostbaarheden uit de natuur. Van de rijkdom aan natuurmateriaal die welgestelde burgers als Petrus Camper al hadden verzameld, maakte Van Ankum een hypermodern museum. Hij voegde er talloze dieren aan toe, maar ook anatomische preparaten. En het was populair. Met de laatste viering van het Gronings Ontzet, twee dagen voor de brand, waren er nog duizend bezoekers.

Oud-student G.W. van Vierssen Trip had warme herinneringen aan het museum. Hij werkte inmiddels als journalist bij de Nieuwe Rotterdamsche Courant, maar zodra hij hoorde van de brand, spoedde hij zich naar Groningen. Hij bezocht professor Van Ankum, die hem vertelde van de schatten die het museum rijk was. 'Elk geraamte, elke flesch, elke vogel had voor mij zijn geschiedenis.'

Op de gewraakte zomeravond in augustus 1906 keek Van Ankum met tientallen omstanders toe hoe zijn levenswerk in vlammen opging. De eerste nachten na de brand bleef hij ervan dromen. Steeds weer was hij in het museum, en herdacht de plaats van ieder voorwerp, één voor één. Niet lang na de brand vertrok Van Ankum uit Groningen, waar hij geboren en getogen was. In Zeist leidde hij tot zijn dood een afgezonderd bestaan. (D.V)

Het Museum van Natuurlijke Historie

Het derde Academiegebouw dat in 1909 de deuren opende